

ACCIDENTS!

PREVENCIÓ I SOCORS D'URGÈNCIA

pel Dr. R. ARQUÉS



III - L'Automobilisme

La manca d'autopistes especials contruïdes *ad-hoc* per a la ràpida circulació de vehicles de motor, fa que hi hagi una palesa desproporció entre les velocitats excessives que poden adquirir els autos i motos, amb el traçat del camí veïnal o carretera, més adient per a la circulació de carrers i vehicles de tracció animal, puix que n'hi ha que daten de més de cent anys.

En els primers temps de l'automobilisme, quan algun xofer agosarat s'exposava a recórrer algunes dotzenes de quilòmetres per males carreteres o esquifits camins, eren molt freqüents els atropellaments d'aviram i gossos, però actualment, quan un auto passa àdhuc a poca marxa per viles i poblats, els animals saben escabullir-se perfectament, però les persones encara no han après a lliurar-se del mortífer vehicle; ja diuen amb raó que l'home és l'únic animal que ensopega dues vegades al mateix lloc, i per això encara hi ha molta gent que, sobtada per la presència de l'auto, es llancen davant del paracops o reculen intempestivament.

Abans de la guerra europea, quan els primitius vehicles automòbils corrien per desertes carreteres a velocitat de 30 a 50 quilòmetres per hora, eren molt pocs professionals i sols alguns «amateurs» els que posseïen el títol de xofer, puix que això requeria molta pràctica, perícia i coneixements de mecànica, ultra una regular força física per a posar el cotxe en marxa, canvi de rodes i arranjament de «pannes» que aleshores tant sovintejaven. Actualment, tothom es creu en condicions per conduir ràpids vehicles de 20, 30 o 40 H. P., àdhuc les nervioses damiselles que s'espanten i pugen a les cadires quan veuen l'inofensiu ratolí. Amb aquests ràpids vehicles, hom es llança a velocitats fantàstiques de cent o més quilòmetres per hora i atropellen tot el que s'oposa a llur marxa vertiginosa, per anar a deturar-se uns quilòmetres més enllà, no sabent aleshores com passar el temps.

Ara, tots aquests folls de velocitat, amb les noves característiques aerodinàmiques i potentíssims motors, encara podran correr més, però també faran més desgràcies i podran matar-se molt més de pressa si no hi ha ànimes caritatives que els deturin en llur folia.

Als que volen convertir les carreteres en pistes per llançar-se a gran velocitat, convé recordar-los l'article 5 del Reglament de Circulació perquè circulin sempre pel costat dret, deixant completament lliure l'altre costat de la via, especialment en els canvis de rasant (16) i per tota la llargària de les corbes de visualitat reduïda (17).

L'apartat d) del mateix article, cal complir-lo també amb tot el rigor per tal d'evitar possibles accidents, passant els vehicles que circulen en el mateix sentit i amb marxa mes